

[Glistrup]

faktisk trives. Der er næppe nogen felter, hvor der mand og mand imellem trives så mange misforståelser, så megen uvidenhed, så megen uklarhed, så mange urigtige opfattelser som netop med hensyn til, hvad der foregår på social- og skatteområderne. Derfor gør vi de mennesker, der har sager i skattevæsenet og socialvæsenet, en bjørnetjeneste, så længe vi opretholder den tavshedspligt, der er tale om, og jeg kan absolut ikke følge fru Ebba Strange, når hun siger, at det ville være at hænge folk ud at oplyse om deres lykkelige eller tragiske forhold eller at udlevere dem til offentlig beskuelse, eller hvilke nedsættende udtryk fru Ebba Strange brugte. Tværtimod må alle da være interesseret i, hvis de har nogle forhold, der trænger til at forbedres, eller nogle berettigede interesser, der skal varetages, at flest muligt bliver bekendt med det, så flest muligt gode mennesker og gode kræfter netop kan sættes ind på at løse de problemer, de pågældende har.

Jeg tror roligt, man kan sige, at dér, hvor vandene skilles mellem fru Ebba Strange og fremskridtspartiet, er, hvor fru Ebba Strange ikke tilstrækkeligt har gennemtænkt, hvad vi skriver i bemærkningerne på side 4. Har man indgivet en selvangivelse eller en ansøgning til en social myndighed, må man selvsagt sandfærdigt, modigt og mandigt og uden ømskindethed over for hvem som helst stå ved sine gerninger og baggrunden for dem. Det er da det fuldstændig centrale, at man ikke skal skamme sig, fordi man har en fjernelses-sag, som var et af de eksempler, fru Ebba Strange nævnte, eller man har andre ting. Så skal man da netop kunne gøre en indsats for at få det frem i offentligheden.

Hvis vi skal tage en person frem, kan vi da tage fru Ebba Stranges bysbarn Peter Sabroe. Den måde, han gavnede hele den sociale udvikling på på den tid her i landet, var jo netop at rejse sager, at bringe oplysninger frem, den ene oplysning efter den anden. Dermed såede han så mange sædekorn, at sociallovgivningen udviklede sig godt og fornuftigt i dette land, og derfor skal vi så afgjort gå i det fodspor.

Nu er det jo sådan, at selv om dette tavshedspligtsudvalg sidder år efter år i den dybeste tavshed, står samfundet ikke stille; der rejses næsten hver dag problemer, som har at gøre med spørgsmål om tavshedspligtens omfang. Vi har hørt den tidligere statsminister,

hr. Anker Jørgensen, her i de seneste dage tale om, at det skattebogs-system, som de af os, der er blevet tilstrækkelig gamle, kan huske, virkede så udmærket i årene frem til 1958, at det skal genindføres. Hvis dette lovforslag bliver vedtaget, er der dermed banet vej for hr. Anker Jørgensens sunde og rigtige tanke om, at man kan få at vide, hvordan det er. Så tror hr. Anker Jørgensen, at situationen er den, at når Svendsen ser, at Nielsen inde ved siden af betaler en tiendedel i skat af det, han selv gør, så bliver han forarget på Nielsen. Jeg tror nu nok, det vil virke omvendt. Så finder fru Svendsen ud af: nu må du søreme også se at komme hen, kære ven, og tegne dig en leasingkontrakt, eller hvad det nu skal være, sådan at jeg også kan få en minkpels, sådan som naboens kone har fået. Men hvad enten virkningen bliver den af hr. Anker Jørgensen forventede eller den af mig her forventede, er det da kun et tegn på et sundt samfund, at man får alt klart og tydeligt frem i offentligheden. Det er sådan, at jo mere man lader tingene drive i tyst-tys, indelukket klima – og det, hvad enten det er sociale forhold, skatteforhold eller hvilke som helst andre forhold – jo mere opnår man bare, at der kommer skævheder og forkrøblinger og misforståelser og myter, og det er dem, vi meget gerne vil rense ud.

Jeg er virkelig bedrøvet over at høre, at hr. Jimmy Stahr synes, at dette på nogen som helst måde skulle være noget, der afsporede debatten. Jeg synes tværtimod, vi trænger til at lufte ud og få en debat i gang, og så må hver fugl pippe med sit næb. Vi skal kun glæde os over den flertonighed, der så kommer over debatten, over, at vi ikke alle skriver, som om vi er socialdemokrater, hvad vi heldigvis ikke er.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg har én ting at takke forslagsstillerne for, og det er den udmærkede oversigt over de tavshedspligtsregler, der gælder. Og når jeg siger det, er det for at fortælle forslagsstillerne, at jeg faktisk hører til dem, der har læst, ikke bare læst, men også nærlæst alle bemærkningerne, og jeg kender godt kritikken for, at man citerer halvdelen af en sætning og ikke resten af den. Jeg vidste, at jeg gjorde det, og jeg vidste også, hvorfor jeg